

Fermín Jiménez Landa EL APARTAMENTO

Centre del Carme
Cultura Contemporània

Museu, 2. València
T. 963 152 024 / www.consorcimuseus.gva.es
Horari: de dimarts a diumenge d'11 a 21 h.

Visites comentades prèvia reserva / didacticacmcv@gva.es

De l'**11.09.2020** al **29.11.2020**

Un apartamento es alquilado a pocas calles del museo durante el tiempo que sucede una exposición. Ese espacio es vaciado y convertido en un espacio mental añadido al de la sala. Todo gira alrededor de ese apéndice raro a medio camino entre real e imaginario. Los bienes muebles del apartamento (del armario a la cucharilla de café) se almacenan en la sala. Una réplica en mármol del rodapié del apartamento se coloca respetando la escala y orientación del original. En las paredes vemos parte de lo que sucede en el apartamento, visitas de oficios a domicilio haciendo otras cosas (aficiones, otras habilidades) y varias intervenciones sobre el lugar. Se puede visitar el apartamento en unos pocos grupos organizados que deben llegar con los ojos vendados.

Nos preguntamos por el sentido que puede tener en estos tiempos de casas vacías, gente en la calle, pisos turísticos y confinamientos el gesto de vaciar un piso durante unos meses. Nos preguntamos qué pensarán los vecinos pared con pared al sentir que algo inusual está sucediendo a su lado.

La experiencia de lo que ocurre, de lo que vemos y no, gira alrededor del como pensamos el sentido de la vista, la orientación, lo espacial, la convivencia, lo público y lo privado, el habitar lo próximo, lo colindante, lo doméstico y lo raro. Hay una cierta imposición al espectador: debe usar su imaginación para reconstruir lo que se omite a la vista.

Las sombras

La sombra que arroja el edificio en el que se encuentra el apartamento es medida en un 4 de Julio a las 10:16. Esta medida empírica a la vez que algo aleatoria y cambiante se trasladará con rigurosidad a un taller para coser una felpa negra de la forma exacta de esa sombra. Por su extensión, se muestra doblada en la sala. Ese doblar convierte la bidimensionalidad en otra cosa, algo escultórico.

Las esquinas

¿Cuántas esquinas tiene una casa? De cada esquina de la casa sacamos un molde de yeso. Una exaltación positiva al lugar donde se olvidan las pelusas, a la forma de la casa, a los recorridos de escala minúscula en los espacios privados. Todas las esquinas yacen en alguna habitación de la casa, juntas.

La luz que se cuele por la persiana

Una habitación es pintada de un tono más oscuro, un gris muy claro. Sólo se dejan sin pintar unas elipses que aparentan la luz que se cuele por una persiana.

Las visitas (a)

El apartamento es fundamentalmente un lugar mental. Lo importante es saber que existe ese lugar más o menos hueco no lejos de allí. Pero ocasionalmente se forman grupos de visita (se abren turnos y se apuntan por orden de inscripción). Para la visita, se les venda los ojos en la puerta del museo para que no sepan exactamente dónde queda el apartamento. Pueden ver de nuevo al entrar, provocando una sensación extraña en la relación del apartamento con el museo.

Las visitas (b)

Nos interesan las profesiones que visitan a domicilio, ese momento extraño donde el intruso de lo doméstico viene, a veces a salvarnos un poco la vida, pero que a la vez puede provocar desconfianza. Fontaneros, electricistas, repartidores de pizzas o comida china son llamados al apartamento. En el caso de los que realizan una labor son avisados de que vienen a hacer cualquier cosa menos su oficio, aunque cobran la visita y la hora de trabajo a precio de su actividad. Buscamos albañiles que sepan recitar a Chejov, electricistas expertos en hacer maquetas de barco, carpinteros que toquen en un grupo de mariachis, repartidores que nos cuenten la historia más conmovedora que les haya ocurrido al entrar en una casa ajena.

Un apartament és llogat a uns pocs carrers del museu durant el temps d'una exposició. Aquest espai és buidat i convertit en un espai mental afegit al de la sala. Tot gira al voltant d'aquest apèndix estrany a mig camí entre real i imaginari. Els béns mobles de l'apartament (de l'armari a la cullereta de café) s'emmagatzemen a la sala. Una rèplica en marbre del rodapeu de l'apartament es col·loca respectant l'escala i orientació de l'original. A les parets veiem part del que ocorre a l'apartament, visites d'oficis a domicili fent altres coses (aficions, altres habilitats) i diverses intervencions sobre el lloc. Es pot visitar l'apartament en uns pocs grups organitzats que han d'arribar amb els ulls tapats.

Ens preguntem pel sentit que pot tindre en aquests temps de cases buides, gent al carrer, pisos turístics i confinaments, el gest de buidar un pis durant uns quants mesos. Ens preguntem què pensaran els veïns paret amb paret en sentir que una cosa inusual està passant al seu costat.

L'experiència del que ocorre, del que veiem i del que no, gira al voltant de com pensem el sentit de la vista, l'orientació, l'espacial, la convivència, el públic i el privat, l'habitar el pròxim, el confrontant, el domèstic i l'estrany. Hi ha una certa imposició a l'espectador: ha d'usar la seua imaginació per a reconstruir el que s'omet a la vista.

Les ombres

L'ombra que projecta l'edifici en el qual es troba l'apartament és mesura un 4 de juliol a les 10.16. Aquesta mesura empírica alhora que un tant aleatòria i canviant es trasladarà amb rigorositat a un taller per a cosir una pelfa negra de la forma exacta d'aquesta ombra. Per la seua extensió, es mostra doblegada a la sala. Aquest doblegar converteix la bidimensionalitat en una altra cosa, una cosa escultòrica.

Els cantons

Quants cantons té una casa? De cada cantó de la casa traïem un motle d'algeps. Una exaltació positiva al lloc on s'obliden les pelusses, a la forma de la casa, als recorreguts d'escala minúscula en els espais privats. Tots els cantons jauen en alguna habitació de la casa, junts.

La llum que s'escola per la persiana

Una habitació és pintada d'un to més fosc, un gris molt clar. Només es deixen sense pintar unes el·lipses que aparenten la llum que s'escola per una persiana.

Les visites (a)

L'apartament és fonamentalment un lloc mental. L'important és saber que existeix aquest lloc més o menys buit no lluny d'allí. Però ocasionalment es formen grups de visita (s'obrin torns i s'hi apunten per ordre d'inscripció). Per a la visita, se'ls tapa els ulls a la porta del museu perquè no sàpien exactament on queda l'apartament. Poden veure-hi de nou en entrar, fet que provoca una sensació estranya en la relació de l'apartament amb el museu.

Les visites (b)

Ens interesen les professions que visiten a domicili, aquest moment estrany on l'intrús del domèstic ve, a vegades a salvar-nos un poc la vida, però que alhora pot provocar desconfiança. Lampistes, electricistes, repartidors de pizzes o menjar xinès són cridats a l'apartament. En el cas dels que duen a terme una labor són avisats que venen a fer qualsevol cosa menys el seu ofici, encara que cobren la visita i l'hora de treball a preu de la seua activitat. Busquem obrers que sàpien recitar Txékhov, electricistes experts a fer maquetes de vaixell, fusters que toquen en un grup de *mariachis*, repartidors que ens conten la història més commovedora que els haja ocorregut en entrar a una casa aliena.